

SUMOGÓ.

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint, Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is czimzendők.

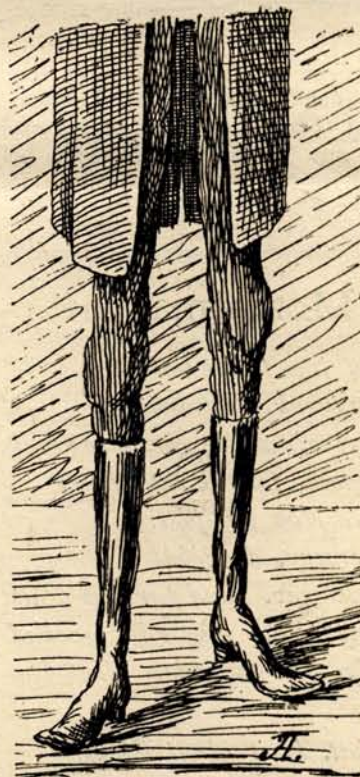
Idézetek vásárhelyi remekirókból.

I.

„Tisztelt közönség! Bocsánatot kérek hosszadalmas voltomért.“ (Lásd: „H.-M.-Vásárhely“ című lap jun. 8. szám. „Nyílt levél“-ben Irta Draskóczy Lajos.)

II.

„Tisztelt közönség! Nincs az a hosszú, a minek vége ne volna.“ (Lásd, ugyanattól, ugyanott.)

III.

IV.

„Már régen azt tartották, hogy az egyéniséget az író mód visszatükrözi. Legyen a leírt gondolat bármilyen közönséges, szelvében ösmert: ha arra én saját egyéniségem bélyegét ütöm, az új lesz, érdekes lesz.“ Lásd: Ugyanott „Reflexiók“ aug. 30-án.)

„Az előlülés valami; de ha az illetőnek egyéb jelességei nincsenek. stb. stb.“

(Lásd: Ugyanott „Kérelem“ jun. 22-én.)

Mozgalmas hét.

Uram isten! hát valóban
Itt vagyunk: Vásárhelyen
S nem aluszunk, ébren vagyunk,
Mozgunk, járunk szüntelen;
Mükedvelők fellépése,
Ekeverseny, dongóból
S löverseny, mind pár nap alatt...
Bizony félek: még ránk szakad
Az ég, bár szilárdan áll!

De hát, ki is látott ilyent:
Alszunk, alszunk évekig...
S egyszerre csak „hallali“-nkkal
Egész vidék megtelik.

Lethargikus mély álmra
Ez a zajos ébredés...
Szinte uszunk gyönyörárba —
Igazándi-é e lárma
Vagy csalódás, tévedés — ?

Uram isten! hát valóban
Történnek még ily csodák:
Hogy a sánta futni képes,
És a vak meg újra lát —
De hisz látjuk, hogy történnek,
S bárcsak itt, Vásárhelyen
Társadalmunk: ez a sánta,
Vak, újra futna, látna
És mozogna szüntelen.

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— O fittisztelendü plebánus oreság in-stelacziójakor, aztot mandat edj tojasztjába o tiszteletes Karancsi pap oreság, hojd kíván oz oj plebános oreságnak elérni o baldagság, de aztot csak udj fagja elérni, ha küvet mindenben üket. Udj tonálok, hojd o Karancsi pap oreság mondta nadjon igazat, mert ü, mikar ide jütt, haladta csakudjan o baldagság ótján rajta.

— A Khobi jerekem, oki van edj szürnen gewaltig vá-

lalkozó jerek és veszi rész mindenba, egész ün-magából kifototta o napokba hozo, hojd mast mán vadjunk bene egészen mindenféle társaságos mazgalomba, mer rüvid hét alatt volt anji mindenféle mazgás, mint máskar se nem edj egész esztendü olatt. — Phiamkám, mantam neki rá ere; ne öröld magadat anak udj elüre, mer én félek, hojd lesz ez otan o sak mazgás otán nadj kifáradtság, omít meg nem korál semmi se nem, csak edj nadj alvás.

Garantirozott hírek.

— Névváltoztatás. Kiskoru Dongó Bál, bánfalvai illetőségü, hmvásárhelyi lakos, vezeték nevét, szülői, a méhészek beleegyezése és belügy-miniszteri engedéllyel, mint a „Budapesti Köz-lönyben“ olvassuk, *Kongóra* változtatta át.

— A Petőfi-társaság hozzánk ellátogató tagjainak fogadtatására nagy bizottság alakult városunkban, melynek czélja: a vendégek szóra-koztatása mellett, nekik városunk nevezetességeit bemutatni. E bizottság programja szerint bemutatjuk a Petőfiaknak az új nagyszerü közfür-dőt; a népkerti Kovács-féle vigadót; az állandó színházat és az utcák nyári öntözésére szánt s legujabban beszerzett minta locsolóajtjainkat. Vé-

gezetül pedig rendezni fog a nagy bizottság, a vendégek tiszteletére egy nagyszerü *Petőfiaskót*.

— A lóvonatu-vasut ügy tisztelettel értesíti lapunk utján mindazokat, kik iránta netalán érdeklődnek, hogy most ne bolygassák a nyugalmát haszontalan recriminációkkal, mert már a *téli álmát aluszsza*.

— Felsőbb népiskoláink gazdasági szakosztályának összes növendékei, számszerint 000000-an csoportképen lefénképeztették magukat Plohn Illés, jó nevü fényképészünknél. Miután a monstre kép bolti kirakatba be nem fért, derék fényképészünk a gazdasági egyesület tágas termében állította azt ki közszemlére, hol is az érdeklődők belépti-dij nélkül megtekinthetik s gyönyörködhetnek gazda-ifjaink szép számában, kik a felsőbb gazdasági ismeretek megtanulhatása czéljából az iskolába beiratkozni siettek.

— Gimnáziumunk növendékeinek száma évről-évre nagymérvü és örvendetes emelkedést tüntet fel ugyannyira, hogy már legközelebb ismét egy új épületszárny hozzáépítése válik szükségessé. Ez örvendetes emelkedést az intézet kitünő szelleme idézi elő, főleg pedig jeligéje: „szabadság, testvériség, egyenlőség!“

— Az őszi és téli évad közeledtével figyelmeztetjük olvasóinkat azon kitünő sárszövet bundákra, melyek hatóságunk üzletében kaphatók. Ily kitünő anyagu és elpusztíthatatlan bundával látta el hatóságunk a szentes-utcai tavalyi téglaburkolatot is, nehogy szegény, a beálló téli idővel hurutot kapjon s utóvégre még kórházi gyógykezelése is költségbe kerüljön.

— A „Vásárhelyi Köz-löny“ mult vasárnapi száma élceskedik a „Hódmező“ szakavatott órákezelői fölött, kik most olyan kitünően kezelik az öreg „Rákóczyt!“ Erre az élceskedésre a „Hódmező“ bizonyosan sietnek kinyilatkoztatni, hogy igenis, azok az ő órákezelői kitünő órákezelők, mert nem szeretik, ha a közönség mindig tudja, *hányat ütött az óra*.

— Az állandó műkedvelő társaság első és kitünően sikerült előadása lázas izgalomba hozta városunk összes állandó levelezőit. Meg is lát-szott ez izgalom nyoma az összes fővárosban megjelenő nagyobb lapokon, mert mindannyiban többé kevésbé hosszas *vidéki levél* emlékezett meg társadalmi életünk azon fölpezsdüléséről, melyet az előadás előidézett.

— Jókai Mór, hazánk koszorus, világhírü költője, a Petőfi-társaság elnöke, Balaton-Füred-ről, hol üdülés végett időz, sürgőnyt intézett hatóságunkhoz, melyben arról értesíti, hogy: *Isten úgy segítse!* de le fog személyesen jönni Hód-Mező-Vásárhelyre, a Petőfiakkal.

— A lóverseny alkalmával heves és macacs küzdelem fejlődött ki Hódmezővásárhely és Szeged közt, mely végre Hódmezővásárhely fényes győzelmével végződött, amennyiben fél lóhosszal legyőzte Szegedet. A győzedelmi mámort nem is lohasztja le más, csak az a szomorú tudat, hogy *csak azon a gyepen* vagyunk képesek győzedelmeskedni a szomszédok felett.

Románcz.

„Szeretsz?” — „Szeretlek!” s ajkhoz az ajk
Tapadt egy csókban, ott csüggve rajt.

„Nóm lész?” — „Az leszek!” gyűrűt cserélt
Ifju a lánynyal s gyönyörben élt.

Másnap fogadta őket a pap
S tőle mint új pár távoztanak.

* * *

Pár nap . . . „Ne duzzogj!” kérlel a férj
Szegény tatár! ő még békét remél.

„Elhagysz!” „Elhagylak!” s elmegy a nő,
Férje rá mordul: „Vissza ne jöjj!”

Bunkó.

Teatrália.

„A GYÖNGÉD ROKONOK.”

Vigjáték 3 felvonásban. Eljátszák sokan.

I. FELVONÁS.

1-ső jelenet.

Barnau Irén, Halten Aranka, Halten Annuska,
Barnau Ildikó és Barnau Imréné.

Mind: (egyszerre) No, hát veszekedjünk!

H. Annuska: De miért veszekedjünk?

A többi: Mert Benedix úgy akarja, aztán meg azért is, mert Halten Gyurka meg akarta csókolni Tuszelda Irént.

Halten Aranka: (Gyurkához) Igaz ez?

H. Gyurka: Én — ma-ma? Dehogy, csak tettetés volt. (A közönséghez) Ugy-e kérem nem hi-

szik? (A közönség kacag s a hölgyek kivétel nélkül olyan pompásan elveszekednek, hogy akár rutinrozott színésznők se különbül.)

2-ik jelenet.

Előbbiek, dr. Offenburg Ármin.

O. Ármin: (H. Annuskához) A kisasszony köhög.

H. Annuska: Ha ön mondja, el kell hinnem.

O. Ármin: Ha köhög, akkor sétáljon este a hársak alatt, de csak 6 és 7 óra közt.

H. Annuska: Ott leszek.

(Ármin doktor elmegy s a közönség azt kérdezi, mire jó a hársak alatt a séta, mire a sugó megsugja, hogy Ármin doktornak szerelmesnek kellene lenni Halten Annuskába s arra jó az az esti séta a hársak alatt.)

3-ik jelenet.

Előbbiek, doctor nélkül, Sumrich Lajos.

S. Lajos: Bocsanatot kérek. Mit? kicsit elkéstem. Épen hightojást ettem s egy pohár pezsgőt ittam rá, mikor az ügyelő betuszolt. Mit? — Ah, kegyetek közt vének és fiatalok vannak? — Nos mit tesz az? — A fiatalok mind elmentek — én is távozom. Mit? Ad lavoire! (El, nagy virághullás közt, mire az ott maradt hölgyek ismét addig fejtik ki szeretetreméltóságukat, hogy lassankint mind kiszöknek. De nem a nézők, hanem a hölgyek, mert a nézők a kedves nők játékát elnéznék éjtéligen.)

4-ik jelenet.

Barnau Pál, dr. Vismár Károly jönnek.

B. Pál: Itt vagyunk.

V. Károly: Itt ám, de ez az inas le se hagy ülni.

(Veithold Dániel berohan.)

V. Dániel: Ki innen. — Mi ez? Inam roskadozásáról érzem, hogy ön Barnau Pali.

Tuszelda Irénke (bejön.)

T. Irénke: Persze, hogy ő az, én meg a fogadott lánya vagyok.

B. Pál: Mind igaz ez. Szép is, de éhes vagyok.

(S mert T. Irénke csakugyan olyan kedves és szeretetreméltó, hogy nyomban tálaltat, az időközben bejött vigkedvű Barnau Ildikóval nyomban ebédelni sietnek, mire a függöny legördül.)

II. FELVONÁS.

1-ső jelenet.

B. Pál, dr. V. Károly.

V. Károly: Te Pali, tudod mit? én nem veszem el T. Irént, mert én szerelmes vagyok B. Ildikóba.

B. Pál: Jól van, pajtás. Én ugyan, ha így mondd el nem hinném, hogy csakugyan szerel-

mes vagy, de ez a ti dolgotok, végezzétek el ketten, egymás közt. Áldásom tiétek.

V. Károly: No jó, majd beszélek vele a kertbe, hátha ott jobban tudok szerelmes lenni. (El akar menni, de nem megy, mert Barnau *Imréné* bejön s fél, hogy az is észreveszi, hogy nem tud csakugyan szerelmes lenni, tehát inkább gyűjteményt rendezni megy.)

2-ik jelenet.

B. Pali, B. Imréné és T. Irénke.

B. Imréné: Ez a Karcsi nem tud ugyan szerelmes lenni, de azért még sem szép tőle, hogy rám se néz. (Kedves duzzogással fésülteti haját *T. Irénkel*, ki azonban, mert *B. Paliba* szerelmes, többször ott hagyja s végre is *B. Imréné* átengedi neki a tért és távozik.)

B. Pali: Várj csak itt Tusnikám, majd mindjárt hozok neked ajándékot. (El.)

3-ik jelenet.

T. Irénke, H. Gyurka.

H. Gyurka: (le fel szaladgálva két karját olykor meglíbbenti, mintha el akarna repülni.) Csak azért is megcsókollak.

T. Irénke: Csókolja ám a...

B. Pali: (bejön) Félre rosz játékos, még te akarsz csókot ilyen szép leánykától?

H. Gyurka: Én csókot? Bizony mondom, nem akartam! Ezt csak ön hiszi el, a kisasszony bizonyosan nem.

T. Irénke: Persze hogy nem. Nem is úgy kérte, mintha komolyan akarná.

B. Pali: Jól van, akkor megbocsátok. (*T. Irén* el. *Pali* csakugyan megbocsát, de hiszen nem is tehet másként, mert az időközben bejött *H. Aranka* olyan pompásan ért a kéréleléshez, hogy még keményebb szívű embert is meglágyítana.)

4-ik jelenet.

B. Pali, dr. Ármin, H. Annuska.

B. Pali: Ön dr. Ármin.

Dr. Ármin: Az vagyok. Ön meg *B. Pali*.

B. Pali: Ön azelőtt irkált is. A szerelem gyermekei önnek köszönik életüket. Hogy került ön iróból, ide?

Dr. Ármin: Hát csak úgy. Doktor vagyok aztán —

H. Annuska: (Bejön) Aztán azt akarom mondani, hogy te most nézd meg a kanári madaraimat. (El *B. Pali*val.)

Dr. Ármin: Csak azért mentek el, hogy engem féltékeny tegyenek. Pedig hiába. Semmi-kép se sikerül féltékenynek lennem. Hah, milyen kín ez!

5-ik jelenet.

Előbbi *B. Imréné*, később *S. Lajos*.

B. Imréné: Bejön és olyan ügyesen kaczerkodik dr. Árminnal, hogy mi bizony szerelmesek lennénk bele, de Ármin orvos nagyon el van foglalva azzal az ideával, hogy neki féltékenynek kellene most lenni, hogy észre se veszi szeretetreméltó társnőjét és elrohan ép mikor *Sumrich Lajos* bejön.)

S. Lajos: (duzzogva jön; félre) Az ember le se nyelheti az utolsó korty pezsgőt, már tuszkolja az ügyelő befelé. Mit? (fenn) Kegyed itt? Mit? Jó hogy itt van, legalább tanácsot adhat, hogy kibe legyek szerelmes.

B. Imréné: Én adjak tanácsot? Hah! ez sok! (elsiet.)

S. Lajos: (Ott marad s pezsgő, kaczagtató humoral kéri meg a belépő *Barnau Palitól* *T. Irénke* kezét.)

6-ik jelenet.

S. Lajos, T. Irénke, B. Pali.

B. Pali: Hozzá mennél-e ehhez az urhoz?

S. Lajos: Igen, hozzám jön-e? mert mi gazdagok vagyuk.

T. Irénke: Az nekem mindegy. Én bizony önhöz soha se megyek. (*S. Lajos* el.)

B. Pali: Miért utasítottad vissza? Mert egy arczképet rejtegetsz? Hadd látom.

T. Irénke: (Ki ezt máskor nem tenné, most, mert *Benedix* ugy akarja, hát nyomban megmutatja az arczképet.)

B. Pali: Hisz ez én volnék! (félre) Így hát nekem is szerelmesnek kell utóvégre lennem. (fenn) Menj szobádba gyermekem, hadd gondolkozzam.

7-ik jelenet.

B. Pali és az összes hölgyek *T. Irén* kivételével.

B. Pali: Épen most határozottam el, hogy meg fogok nősülni.

B. Irénke, B. Imréné: (egyszerre) De mi nem engedjük.

B. Pali: Majd meglátjuk estével. (El.)

8-ik jelenet.

Hölgyek. (Egyedül maradván, minthogy az összhangot misem zavarja, a közönség kaczagtató gyönyörűségére ismét kitünő ensemblét nyújtanak, mire a függöny legördül.)

III. FELVONÁS.

1-ső jelenet.

Ármin doktor, *B. Pali*, később *B. Ildikó* és *Kari* doktor.

B. Pali: (Ármin doktorhoz) Hová siet?

Ármin: Itt nincsen számomra hely.

B. Pali: De én el nem bocsátom, amíg végig nem játsza a szerepét.

Armin: De kérem mikor nem hiszik, hogy szerelmes vagyok.

B. Pali: Persze, mikor 16° Réamur hangon mondja, ki is hinné akkor? No csak menjen be ide ni. (Armin doktor el. Kari doktor jön.)

B. Pali: (félre) No, már ez is. Ez is olyan szerelmes, mint a másik. (fenn) No barátom, mindjárt jön a hugom, hát csak hamar vallj neki szerelmet, mert különben elkapják az orrod elől. (Éppen jön B. Ildikó.)

Kari doktor: (eléje siet) Kisasszony! h'gyje el én magát nagyon szeretem.

B. Ildikó: (összeborzad) Jaj! oda bent felejtettem a bundácskámot, pedig olyan hideg van.

B. Pali: Áldásom hát reátok.

2-ik jelenet.

Sumrich Lajos. Előbbiek.

S. Lajos: (félre) Bevágtam egy félfagyylaltot, most már nem bánom, ha mind kikoszaraz is. (fenn) Van-e még a hölgyek közt valaki, akinek nem tettek szerelmi vallomást?

B. Pali: Nem tudom. De maradjon itt theára.

S. Lajos: Mit? Theára? A pezsgő jobb ugyan, de — mit? — maradok.

3-ik jelenet.

Előbbiek, többi szereplők mind.

B. Pali: (T. Irénkét kézen fogja) Ez a kis lány hordja az arczképemet a keblén, így hát ő belé szerelmesedtem és el is veszem.

Kari doktor: No, én meg B. Ildikó nagysámba vagyok szerelmes, azt veszem el.

H. Aranka: (Armin doktorhoz) Hisz maga mindig úgy tett, mintha az én lányomba volna szerelmes. Most már vegye el.

Armin doktor: El is veszem.

H. Annuska: (kedves naivitással) No ezt soha sem hittem volna.

(Erre a nagy hármasszerelemre, a spiritus a samovárban egyszerre kialszik, a forró thea a csészékben jéggé fagy és Sumrich Lajos uram a közönség kacajára közt távozik, hogy maradék pezsgőjét megigya.)

A függöny legördül s a közönség eléggülten éljenez, tapsol, mit derék műkedvelőink, különösen a hölgyek, nagyon kiérdemeltek.

Adomák.

Egy persa kereskedőnek üzleti ügyekben elkölle utaznia. Hogy ne legyen kénytelen minden

pénzét magával vinni, a fölösleget, mintegy 1000 zechinót egy dervisre bizta, kiről azt hitte, hogy a legjobb barátja. Év múltán tért csak vissza a kereskedő, azonnal a dervishez ment és visszakérte a rábizott összeget. — Mily nagy volt azonban meglepetése, mikor a dervis, egy gazember, eltagadta a rábizottat és még kegyetlenül le is hordta. Felingerelve e gazzett fölött, futott a kereskedő a kádihoz, (bíró) panaszra.

„Amit tehetek, meg fogom tenni, mondá a kádi. De menj el még egyszer a dervishez s kísérsd meg, ha pénzedet szép szerével megkaphatnád tőle. De vigyázz, nehogy megsejtse, hogy már nálam voltál.“

A kereskedő szót fogadott, de pénze helyett csak újabb sértéseket nyert a dervistől. Még zivódtak, mikor a dervist a kádi elé hívták.

Nyomban el is ment a dervis s a kádi a legnagyobb kitüntetéssel fogadta s elhalmozta bókjaival bölcsessége és becsületessége miatt.

— Most is azért hivattalak, mondá ezután, hogy bizalmam jelét adjam. Elhalaszthatatlan üzletek azonnali elutazásomat kívánják. Rabszolgáimban nem bizhatom eléggé. De te becsületes ember vagy s így távollétem idejére kincseimet őrizetudra akarnám bízni. Minthogy azonban ez ügy mély titoktartást kíván, rabszolgáimnak, kik a kincseket hozzád áthordják, azt fogom mondani, hogy azok neked küldött ajándékok.

A dervis, a gazember, álszenteskedően köszönte meg a kádi bizalmát s szentül fogadta, hogy a kincseket úgy őrzendi, mint szemefényét. Titkon pedig számítgatta, hogy milyen jó fogást tesz mostan.

Alig távozott azonban el a káditól, mikor ez ismét elhivatá a kereskedőt.

— Menj el újra a dervishez, mondá ennek, s kérd tőle pénzedet. Ha vonakodik, úgy fenyegegsd, hogy bepanaszolod nálam.

A kereskedő engedelmeskedett, de a dervis ismét csak eltagadott mindent.

— Nos, mondá végre a kereskedő; akkor végre is kénytelen leszek a kádihoz panaszra menni.

— A kádihoz? viszonzá megjuhászodva a dervis. Milyen ostoba vagy. Hát nem látod, hogy

csak tréfáltam. Ime itt van erszényed és benne az 1000 zechinó.

A kereskedő hálálkodva sietett pénzével a kádihoz.

E közben beállt az éj. A gaz dervis megtette előkészületeit, hogy az ígért kincseket átvegye, de az éj letűnt, a kincs elmaradt. Amint megvirradt, a dervis a kádihoz sietett.

— Eljöttem, mondá, hogy megtudjam, miért nem küldted hozzám kincseidet őrizet végett?

— Mert gaz tettető, csaló vagy, felelt a kádi; kit lealézástunk s kit nyomban meg is fogok büntetni

S amint a kádi mondta, úgy is tön.

Meghívás congressusra.

Nagyhatalmu közönség!

Hódító seregeink immáron negyed év óta pusztítván a neveléségek birodalmát, idején való, hogy újabb congressusra gyűljenek be a nagyhatalmak, megállapítandó az ezután történőket.

Az új congressus Vidámság birodalmunk fő- és székvárosában: Viczmádon tartatik és összeül a folyó év szeptember hó 1-én.

Az első Nagyhatalom te vagy oh, közönség; ezt elismeri rólad még a dadó is, untalan hivatkozván reád.

A congressus költségei, az egész negyedévi ülés szakra, minden résztvevőnél csak 125 krajczárt tesznek ki, biztosíts hát magadnak minél több ülést és voksot ez új ülészakban, hogy minél többet kaczaghass!

Kihez egyébiránt legfelsőbb kedélyünkkel vagyunk.

Viczmánd birodalmi fő- és székvárosunkban 1884. suhogó hó 25-én.

ellenjegyezte

I. Mephistó.

Fodor dadóministrans.

Előfizethetni a „**Suhogóra**“ a lap kihordónál, továbbá a kiadóhivatalban II. tized 271. szám és Jäger Nándor ur könyv-kereskedésében.

Szept.—novemberi évnegyedre . . . 1 frt 25.

Szept.—decemberi 4 óra . . . 1 frt 70.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephistó.**

Árjegyzék-kivonat

KÁNITZER REZSŐ

fűszer-üzletéből.

Elsőrendű ezukor kilónkint	— frt 43 kr.	Arabiai mokka kávé kilónkint	1 frt 90 kr.
Másodrendű " " " " "	— " 42 " "	Rio kávé " " " " "	1 " 40 " "
Vágott ezukor 5 kiló vételnél	— " 44 " "	Darált kávé " " " " "	1 " 80 " "
" " " " " " " " " " " " "	— " 45 " "	Pörkölt gyöngy kávé " " " " "	1 " 85 " "
Legfinomabb cuba kávé kilónkint	1 " 80 " "	" cuba " " " " " " " " " " "	1 " 80 " "
Másodrendű " " " " " " " " " " " " "	1 " 75 " "	Magyaráti bor literenkint	— " 30 " "
Legfinomabb gyöngy kávé kilónkint	1 " 80 " "	" " " " " " " " " " " " " " " " " "	— " 40 " "
Másodrendű " " " " " " " " " " " " "	1 " 75 " "	Veres bor asztali " " " " " " " " " " " " "	— " 40 " "
Arany jáva kávé kilónkint	1 " 80 " "		

Továbbá mindennemű fűszer, pecsenye- és veresborok a legolcsóbb árban.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedésemről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiacztéri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott árjegyzék** szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, úgy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozasképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olcsóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884 ik évi április hó 6-án kintüntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az éj bármely órájában is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczára az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicséretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójánul megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. Nagy Tamás áll. biz. elnök, Hoffer Imre áll. biz. jegyző, Asztalos Sándor, Borsi Géza, Asztalos János áll. biz. tagok.

Dr. Sivulszky mosdóvize.

Teljes ártalmatlanság mellett a legjobb szer szeplő, májfoltok és az arcbőr minden tisztátlanságai ellen. Egy palaczk ára 60 kr.

Dr. RICHTER cs. k. udvari fogorvos

MEUTHIN FOGPORA

A legjobb szer a fogak és foghús ápolására. — Egy doboz ára 40 kr. Kapható:

Bánfalvi Lajos gyógyszerárában.

Tabán, II. tized 271. szám.